

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Maguru a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. H. Haukvitzovej v právnej veci navrhovateľa **P. Č.**, zastúpeného JUDr. D. T. proti odporcom **1/ R. Č.**, **2/ H. Č.Č.**, zastúpeným JUDr. M. L., **o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. PK – 25 C 227/2004, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2008, sp. zn. 3 Co 540/2006, 3 Co 541/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. októbra 2008, sp. zn. 3 Co 540/2006, 3 Co 541/2006 vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietol, **z a m i e t a**.

Vo výroku, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania 136,76 € do rúk JUDr. M. L., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 10. mája 2006 č. k. PK – 25 C 227/2004-105, určil, že do dedičstva po poručiťke A. Č.X.Č., patria nehnuteľnosti a to pozemok parcelné číslo X. – zastavané plochy o výmere 855 m² s rodinným domom so súpisným číslom X. stojacom na tomto pozemku, pozemok parcelné číslo X. – záhrada o výmere 744 m² a pozemok parcelné číslo X. – záhrada o výmere 1812 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území M. a zapísané na LV č. X. Katastrálnym úradom v B., Správa katastra P. a nehnuteľnosť a to pozemok parcelné číslo X. – zastavaná plocha o výmere 493 m² nachádzajúca sa v katastrálnom území M. a zapísaná na LV č. X. Katastrálnym úradom v B., Správa katastra P.. Mal preukázané v konaní, že matka navrhovateľa a odporcu 1/ A. Č., bola vlastníčkou uvedených nehnuteľností, ktorá predmetné nehnuteľnosti kúpnu a zaopatrovacou zmluvou previedla na odporcov 1/ a 2/, ktorých vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. X. zo dňa 17.9.2003 a pod č. X. zo dňa 21. októbra 2003. Poručiťka dňa 11. septembra 2003 zomrela, teda pred povolením vkladu do katastra nehnuteľností. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že nedošlo k účinnosti predmetných zmlúv, nakoľko nebolo kladné rozhodnutie príslušného orgánu právoplatné a preto predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po matke navrhovateľa a odporcu 1/. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 103 319,- Sk .

Uznesením č. k. PK – 25 C 227/2004–159 zo dňa 12. októbra 2006 nepriznal odporcom 1/,2/ oslobodenie od súdnych poplatkov, majúc za to, že suma súdneho poplatku vzhľadom na pomery odporcov 1/,2/ nie je taká vysoká, že by sa jej zaplatením dostali do stavu hmotnej núdze.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 23. októbra 2008, sp. zn. 3 Co 540/2006, 3 Co 541/2006, rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol. Uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcom 1/,2 trovy konania 23 433,50 Sk do troch dní. Uviedol, že kúpna zmluva a zaopatrovacia zmluva o prevode nehnuteľností uzatvorená medzi odporcami 1/ a 2/ a neb. A. Č. je zmluvou platnou, z ktorej vznikajú pre jej účastníkov obligačno-právne účinky, t.j. obsah zmluvy sa stáva pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzným. Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy pokiaľ § 47 Občianskeho zákonníka alebo dohoda strán neustanovuje inak. Rozhodnutie Správy katastra o povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy

o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Účinky vkladu podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecnoprávných následkoch a nie v obligačnoprávných následkoch účinnosti zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak teda navrhovateľ v návrhu vychádzal z toho, že zmluva o prevode nehnuteľnej veci sa stane účinnou kladným rozhodnutím orgánu katastra o návrhu na vklad vlastníckeho práva, stotožňoval okamih účinnosti zmluvy so zánikom zmluvy o prevode nehnuteľnosti, čo je v rozpore so znením § 47 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zodpovedá skôr zneniu týchto ustanovení pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 264/1992 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, zrušuje sa zákon o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom, menia sa a dopĺňajú niektoré ďalšie zákony. Viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k vzniku zmluvy, ku vzniku vecnoprávných účinkov ktorej treba ešte kladného rozhodnutia orgánu katastra, trvá aj pre dedičov zomrelého účastníka, ktorí vstupujú do jeho práv a záväzkov z občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov účinnej zmluvy. Práva a povinnosti majetkovej povahy prechádzajú z účastníkov na ich právnych nástupcov; rovnako prechádzajú na právnych nástupcov účastníkov zmluvy práva a povinnosti z občianskoprávneho vzťahu založeného zhodnými prejavmi vôle, smerujúcimi k zmluve. Z ustanovení Občianskeho zákonníka ani z povahy občianskoprávneho vzťahu vyplývajúceho z kúpnej zmluvy nemožno totiž presvedčivo dôvodiť, že by išlo o práva a povinnosti viazané len na osoby účastníkov občianskoprávneho vzťahu, ako sú uvádzané v § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úmrtie účastníka zmluvy nič nemení na viazanosti účastníkov prejavmi vôle smerujúcimi k vzniku vecnoprávných účinkov zmluvy, trvá teda naďalej aj pre dedičov účastníka, ktorí vstupujú do práv a záväzkov zomrelého účastníka občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnej veci. Odvolací súd bol toho názoru, že dedičia pokiaľ sa nedomáhali určenia neplatnosti právneho úkonu urobeného poručiťkou, sú viazaní jej právnym úkonom, ktorým previedla svoje vlastníctvo k nehnuteľnosti, ako aj jej návrhom na vklad v katastri nehnuteľností. Odporcovia 1/ a 2/ preto nehnuteľnosť nadobudli „titulom rozhodnutia“ orgánu katastra o povolení vkladu, preto bol návrh navrhovateľa na určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke A. Č. bezdôvodný a rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. bolo potrebné zmeniť.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu, že odporcovia nespĺňajú podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a to najmä vzhľadom na výšku súdneho poplatku, pretože jednorazová platba v tejto sume nemôže ohroziť životnú a už vonkoncom nie ich existenčnú úroveň a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal odporcom 1./2/ oslobodenie od súdnych poplatkov ako vecne správne potvrdil.

Proti rozsudku podal dovolanie navrhovateľ, ktorý ho žiadal zmeniť, potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a priznať mu náhradu trov konanie, keď mal za to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Vytýkal odvolaciemu súdu, že sa dôsledne neriadil ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona č. 162/1995 Z.z. v znení noviel. Uviedol, že bolo preukázané, že poručiiteľka A. Č. zomrela skôr (X.) ako Katastrálny úrad v B. - Správa katastra v P. povolila vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností na základe zmlúv označených v konaní. Za tohto skutkového a právneho stavu preto nemohlo dôjsť k nadobudnutiu vlastníckeho práva odporcov 1./ 2 / k predmetným nehnuteľnostiam, lebo okamihom smrti prevodkyne, jej majetok, teda i vyššie citované nehnuteľnosti nadobudli jej dedičia, teda i navrhovateľ ako syn poručiiteľky. Po smrti prevodkyne preto ani nemohlo dôjsť následne k právoplatnému povoleniu vkladu vlastníctva Správou katastra v P. a teda k nadobudnutiu vlastníckeho práva odporcami 1./2/, keďže rozhodnutie správy katastra sa stalo právne neúčinné, poručiiteľka zomrela skôr ako správa katastra vo veci vkladu rozhodla a rozhodnutie jej riadne doručila. Mal za to, že § 7 ods. 1, 2 a § 460 Občianskeho zákonníka jednoznačne vylučujú, aby nastali právoplatné účinky povolenia vkladu vlastníctva v danom prípade. Preto nie je dôvodný ani záver o tom, že právnymi účinkami z už uzavretej zmluvy sú viazaní aj dedičia. Takémuto výkladu jednoznačne bráni § 28 ods. 5 zák.č. 162/1995 Z.z. v znení noviel, kde sa uvádza, že len pri prevodoch bytu a nebytového priestoru podľa osobitného predpisu právne účinky vkladu zo zmluvy o prevode bytu a nebytového priestoru vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia o jeho povolení ku dňu doručenia návrhu na vklad. Z takéhoto znenia citovaného ustanovenia § 28 ods. 5 cit. zák. 162/1993 Z.z. v znení jeho noviel je zrejmé, že iný prípad ani občiansky zákon ako všeobecný občianskoprávny predpis a ani citovaný zákon číslo 162/1993 Z.z. v platnom a účinnom znení ako špeciálny predpis, ktorý upravuje bližšie spôsoby nadobúdania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nepoznajú, kedy je právne dovolené a umožnené, aby účinky povolenia vkladu vlastníctva katastrom, teda nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam mohli nastať i v prípade, ak sa prevodca nedožije okamihu,

kedy správa katastra rozhodne o povolení vkladu vlastníctva. Rovnako preto nie je dôvodný a správny názor odvolacieho súdu, že úmrtie účastníka zmluvy nič nemení na viazanosti účastníkov prejavmi vôle smerujúcimi k vzniku vecnoprávných účinkov zmluvy, trvá teda naďalej aj pre dedičov účastníka, ktorí vstupujú do práv a záväzkov zomrelého účastníka občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnej veci. Ak by bol správny názor odvolacieho súdu, takýto výklad v danej veci by všeobecne vylučoval uplatnenie § 460 Občianskeho zákonníka v praxi, teda by vlastne vylúčil samotné dedenie, ktoré je založené na princípe v tomto jeho ustanovení, že dedičstvo sa nadobúda okamihom smrti poručiteľa .

Odporcovi 1/,2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu zhodne uviedli dovolanie ako bezdôvodné zamietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania. Uviedli, že kúpne zmluvy spĺňali všetky zákonom stanovené náležitosti a z toho dôvodu Správa katastra povolila vklad týchto zmlúv do katastra nehnuteľností v súlade so správnym poriadkom a odporcovia 1/,2/ nadobudli vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam. Skutočnosť, že vklad do katastra bol povolený až 17. septembra 2003 a 21. októbra 2003 bola spôsobená katastrom nehnuteľností, ktorý mal v tom čase veľký sklz pri zápisoch. Obe predmetné zmluvy boli platne uzatvorené a teda účastníci boli viazaní prejavmi vôle. Mali za to, že odvolací súd rozhodol vecne a právne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním je možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou

vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky je oprávnený rozhodnutie odvolacieho súdu preskúmať len v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý, pričom je viazaný uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane toho, ako ho dovolateľ obsahovo vymedzil (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolacích návrhov v prípadoch uvedených v ustanovení § 242 ods. 2 písm. a/ až d/ O.s.p. Ak nejde o vady uvedené v § 237 O.s.p., neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, iba že by tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). Výskyt hore uvedených väd v konaní nezistil a dovolateľ ich ani nenamietal.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak na ňu dovolanie nepoukazuje, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie iných procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Ani výskyt procesnej vady nebol dovolacím súdom v konaní zistený a dovolateľom namietaný.

Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že ako dovolací dôvod uplatňuje ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Nesprávnym právnym posúdením veci je v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide

vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že právne posúdenie otázky viazanosti účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k prevodu vlastníckeho práva po smrti účastníka takéhoto prejavu vôle, už bola riešená vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a je obsiahnuté i v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 5/2007 pod č. 59 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2006 sp. zn. 2 Cdo 184/2005) od ktorých záverov nemá dovolací súd dôvod sa odchýliť.

Účastníkmi učené zhodné prejavy vôle, smerujúce k vzniku zmluvy, sú právnymi úkonmi zakladajúcimi v zmysle § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi občianskoprávny vzťah, z ktorého účastníkom vyplývajú určité vzájomné práva a povinnosti. Účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy, pokiaľ zákon (§ 47 Občianskeho zákonníka) alebo dohoda strán neustanovujú inak. Rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Účinky vkladu podľa ustanovenia § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecnoprávných následkoch, a nie v obligačnoprávných následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Správne preto odvolací súd uviedol, že z platnej zmluvy vznikajú pre jej účastníkov obligačnoprávne účinky, t.j. obsah zmluvy sa stáva pre účastníkov zmluvy rovnako a bezpodmienečne záväzným (účinnosť zmluvy) a viazanosť účastníkov ich prejavmi vôle, smerujúcimi k vzniku zmluvy, ku vzniku vecnoprávných účinkov ktorej treba ešte kladného rozhodnutia orgánu katastra, trvá aj pre dedičov zomrelého účastníka, ktorí vstupujú do jeho práv a záväzkov z občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávných účinkov účinnej zmluvy. Práva a povinnosti majetkovej povahy prechádzajú z účastníkov na ich právnych nástupcov; rovnako prechádzajú na právnych nástupcov účastníkov zmluvy práva a povinnosti z občianskoprávneho vzťahu založeného zhodnými prejavmi vôle, smerujúcimi k zmluve. Z ustanovení občianskeho zákonníka ani z povahy občianskoprávneho vzťahu vyplývajúceho

z darovania nemožno totiž presvedčivo dôvodiť, že by išlo o práva a povinnosti viazané len na osoby účastníkov občianskoprávneho vzťahu, ako sú uvádzané v § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úmrtie účastníka zmluvy nič nemení na viazanosti účastníkov prejavmi vôle smerujúcimi k vzniku vecnoprávnych účinkov zmluvy, trvá teda naďalej aj pre dedičov účastníka, ktorí vstupujú do práv a záväzkov zomrelého účastníka občianskoprávneho vzťahu, ku ktorému došlo na podklade zhodných prejavov vôle účastníkov ešte pred vznikom vecnoprávnych účinkov zmluvy o prevode vlastníctva nehnuteľnej veci.

Podľa dovolacieho súdu nie je tu žiadny významný dôvod, pre ktorý by sa mal v danej veci odchyliť od uvedených zásad prezentovaných doterajšou judikatúrou; takým dôvodom rozhodne nie sú zmeny v ustanoveniach § 47 a § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vykonané zákonom č. 264/1992 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, zrušuje sa zákon o štátnom notárstve a o konaní pred štátnym notárstvom a menia a dopĺňajú sa niektoré ďalšie zákony, ktoré sa týkali iba obligačných a vecnoprávnych účinkov zmluvy o prevode nehnuteľnosti.

Ani dovolateľom prezentovaný výklad § 460 Občianskeho zákonníka nie je spôsobilý spochybníť správnosť uvedených právnych záveroch. Dedičstvo sa nadobúda okamihom smrti poručiteľa, ale predmetom dedičstva môže byť len tá vec, ktorú poručiteľ v okamihu smrti skutočne vlastnil, nie vec, ku ktorej len nenastali vecnoprávne účinky, podmienené správnym aktom, ale ktorej obligačné účinky, na základe platnej zmluvy, sú, ako v danom prípade, nesporné a účastníkov zaväzujúce.

Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolaním vytýkané nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nie je dôvodné a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia a ani vady konania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

Vzhľadom k tomu, že dovolateľ napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu v celosti, napriek tomu, že tento obsahuje vo i výrok o potvrdení uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal odporcom 1/,2/ oslobodenie od súdnych poplatkov, musel dovolací

súd dovolanie navrhovateľa odmietnuť ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 243b ods 5, § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1,/2 vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v dovolacom konaní v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním písomného vyjadrenia k dovolaniu (spolu s režijným paušálom) vo výške 136,76 €, ktoré zaviazal žalobcu zaplatiť k rukám právnej zástupkyne odporcov 1,/2/ do troch dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová